

St-lé vytýkají však právem vadnost řízení ještě v dalším směru. Podle § 4, odst. 2 cit. zák. k náležitostem návrhu na expropriaci patří také, aby navrhovatel předložil situační plánec zamýšlené stavby (arg.: »budiž připojen její situační plánec«). V daném případě navrhovatelka předložila pouze situační plánec pozemku a úřad spokojiv se tím, nevyhověl námitce st-lů pokládaje onen situační plánec pozemku za dostatečný. Žal. úřad pak, ač vada tato v odvolání byla vytknuta, nedbal jí přijav patrně v tomto bodu stanovisko I. instance za své. Zůstalo tudíž řízení i v tomto bodu vadné, nevyhovující podmínkám zákonem pro ně stanoveným.

Pro tuto dvojí podstatnou vadnost bylo zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss.

Č. 1573.

Hospodaření s obecními lesy: Uživací práva třetích osob k obecnímu lesu nevylučují právo obce v lese takovém hospodařiti, ani když ona uživací práva mají povahu práva soukromého.

(Nález ze dne 14. října 1922 č. 14.184.)

Věc: Marie V. a spol. v Z. (adv. Dr. V. Wahl z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou obec Zbiroh adv. Dr. M. Eckstein z Plzně) stran zřízení sekvestra obecních lesů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná. Útraty zúčastněné straně se nepřisuzují.

Důvody: V obci Zbirohu jest spor mezi obcí a mezi určitými občany (t. zv. starousedlíky) o užitky z obecních lesů. Poněvadž sporem tím les sám hynul, vyzvala okresní správní komise v Z. obecní zastupitelstvo obce Z., aby se postaralo o řádnou lesní správu, jinak že okresní správní komise ustanoví k správě té dle § 14, odst. III. zákona ze dne 14. ledna 1893 č. 11 z. z. sekvestora.

Obecní zastupitelstvo nevyhovělo tomuto vyzvání a proto se okresní správní komise rozhodnutím ze dne 15. února 1921 č. — po předběžném řízení usnesla na tom, aby k správě obecních lesů Z. ustanoven byl ve smyslu § 14 zákona ze dne 14. ledna 1893 č. 11 z. z. sekvestor lesa na náklad obce a aby tato nucená správa trvala potud, pokud nebude právoplatně rozhodnut spor o uživacím právu lesa, dříve starousedlým v Z. náležejícím a pokud se obec zákonným způsobem nepostará o řádnou správu lesa.

Z rozhodnutí toho odvolali se tak zv. starousedlíci a to pouze z té části jeho, pokud bylo vysloveno, že sekvestr jest zřizován na tu dobu, pokud se obec nepostará zákonným způsobem o řádnou správu lesa, uvádějíce, že rozhodnutím tím prejudikuje se o otázce dosud nerozhodnuté, totiž komu les patří a že nelze obci předpisovati řádné hospodaření v lesích, když dosud není jisto, zda k tomu obec má snad nejen povinnost, ale vůbec právo.

Zemský správní výbor nař. rozhodnutím zamítl tuto stížnost jako bezdůvodnou, z toho důvodu, že obec jest dle knihovního výtahu vlastníkem onoho lesa, a spor vede se jen o služebnost práva užívacího. Vzhledem

k ustanovení §§ 68 a 70 ob. zřiz. a zákona ze dne 14. ledna 1893 č. 11 z. z., jest zcela správným stanovisko okresní správní komise, pokud řádné hospodaření lesní ukládá za povinnost obci.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto výroku podané byl nss veden těmito úvahami:

Stížnost stojí na stanovisku, že obec nemá ani práva ani povinnosti spravovati lesy nalézající se v jejím majetku, jestliže jiným osobám přísluší k lesům těm práva užívací, jež mají povahu práva soukromého, a spatřuje vadnost řízení v tom, že povaha práv užívacích k lesům obce Z. nebyla vyšetřena.

Stížnost je tedy názoru, že užívací práva k lesu, který patří k majetku obce, ať jest obecním jměním či obecním statkem, vylučují právo obce v lese takovém hospodařiti, mají-li užívací práva třetím osobám k lesu takovému příslušející povahu práva soukromého.

Názor ten je mylný. Dle § 1 zákona ze dne 14. ledna 1893 č. 11 z. z., který se týká dohledu nad hospodářstvím v lesích obecních, jsou obce, v jejichž majetku nacházejí se lesy, nechť jsou lesy ty obecním jměním (§ 69 ob. zřiz.) neb obecním statkem (§ 70 ob. zřiz.), povinny hospodařiti v lesích těchto podle určitého hospodářského plánu.

Předpis tento, jakož i další předpisy uvedeného zákona spočívají na zásadách vytknutých v §§ 28, 68, 69 a 70 ob. zřiz., dle nichž má obec právo spravovati dle vůle jmění své a povinnost spravovati je tak, aby se z něho co možno největšího užitku nabylo, jakož i povinnost chovati kmenové jmění, jakož i kmenový statek neztenčeně.

Že les, o nějž jde, se nalézá v majetku obce Z., že jest jí připsán do vlastnictví, není sporno.

Jaké povahy jest právo užívací st-lům k obecnímu lesu příslušející, jest pro posouzení otázky, přísluší-li obci právo les spravovati, nerozhodné, neboť jim může příslušet i jediné právo za užitky, nikoli však správa obecního lesa, ať již je jměním obce či statkem obecním, oni mohou býti dotčeni ve svých právech jen zásahem do práva užívacího, nikoli však opatřením, které se týká vedení správy majetku obecního, neboť takovým opatřením může jediné obec, které po zákonu správa kmenového jmění neb statku přísluší, ve svých právech býti dotčena.

Že z tohoto hlediska vychází i zákon ze dne 14. ledna 1893 č. 11 z. z., jest patrné i z předpisu § 9, odst. 3, který ukládá podílníkům užívání obecních lesů, které jsou obecním statkem, povinnost přispívati obci k uhrazení výdajů s ustanovením lesního hospodáře a to i v případě, že obec sama žádných užitků z lesa neběře.

Že pak jsou dány předpoklady pro opatření úřadu dohlédacího po rozumu § 14, odst. 3 cit. zákona, stížnost vůbec nepopírá.

Bylo-li tedy vysloveno, že opatření to má potrvati po dobu, pokud se obec o řádnou správu lesa nepostará, nelze shledati nijaké nezákonnosti ve výroku tom a nelze také provedenému řízení důvodně vytýkati vadnost, že nebyla vyšetřena povaha užívacího práva st-lů, když, jak uvedeno, vlastnost práva toho nemá pro pousouzení zákonitosti nař. opatření žádného významu.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako neodůvodněnou.